

ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้ง ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

The Knowledge and Understanding about the Behavior of Water use and Wastewater Management of People in The Municipality of Krathum Baen, Samut Sakhon Province

หวานใจ หล้าพรหม¹, อิศรา ศิรมณีรัตน์^{2*} อนงค์ รักษ์วงศ์³
Wanjai Lamprom¹, Issara Siramaneerat^{2*}, Anong Rukwong³

^{1,2,3} คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

^{1,2,3} Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

*Corresponding email: issara_sira@hotmail.com

Received: 19 September 2021; Revised: 28 October 2021; Accepted: 1 November 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร 2) ศึกษาความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ หัวหน้าหรือตัวแทนครัวเรือนที่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 376 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างเป็นระบบ (systematic random sampling) ตามชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยนี้ พบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจเรื่องพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชน พบว่า ประชาชนส่วนมากมีความรู้ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 58.4) มีเพียงส่วนน้อยที่มีความรู้ในระดับสูงและระดับต่ำ (ร้อยละ 41.1, 0.5 ตามลำดับ) และประชาชนมีความรู้สามารถทำคะแนน ได้ค่าเฉลี่ย 14.6 คะแนน มีความรู้ในระดับปานกลาง 2) ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งที่ถูกต้อง พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งในทางเชิงบวกเป็นส่วนมาก มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 72.0) มีเพียงส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ (ร้อยละ 24.0 และ 4.0) และมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้ง ค่าเฉลี่ย 0.85 และประชาชนมีความคิดเห็นที่ถูกต้องเหมาะสมในการแสดงพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : พฤติกรรมการใช้น้ำ, การจัดการน้ำทิ้ง, ความรู้

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the knowledge and understanding about the behavior of water use and wastewater management of people in Krathum Baen Municipality, Samut Sakhon Province and to study the opinions on the behavior of water use and wastewater management of the people in the municipality of Krathum Baen, Samut Sakhon Province. This research used a questionnaire to collect data.

The samples in the research were heads or representatives of households residing in Krathum Baen municipality. Krathum Baen District Samut Sakhon Province, 376 samples. This research uses systematic random sampling based on communities in Krathum Baen municipality, Samut Sakhon Province. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results of the analysis of knowledge and understanding on the behavior of water use and wastewater management of the people found that moderate level of knowledge (58.4 percent), but only a few had knowledge at a high and low level. (41.1 percent, 0.5 percent, respectively). Moreover, the knowledgeable sample received an average score of 14.6 points, which is considered to be at a moderate level. Regarding to the opinions on water usage behavior and correct wastewater management, people had positive opinions on water use behavior and wastewater management. The opinions on water use behavior and wastewater management were at a moderate level (72.0%). Only a minority had high and low opinions (24.0 percent and 4.0 percent) and their opinions on water use and wastewater management behaviors were averaged 0.85. Furthermore, people had a moderate level of correct and appropriate opinions on the behavior of water use and wastewater management.

Keywords: Water Use Behavior, Wastewater Management, Knowledge

บทนำ

จากสถานการณ์ทรัพยากรน้ำของประเทศไทยในปัจจุบัน ยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในด้านต่างๆ ทั้งปัญหาการขาดแคลนน้ำ ปัญหาคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ปัญหาอุทกภัย และปัญหาด้านการบริหารจัดการน้ำ เป็นต้น ทั้งนี้ในเขตเมืองที่มีการพัฒนาทั้งด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมอย่างรวดเร็ว ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำนี้มักเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเมือง โดยอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครเป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีการเติบโตและพัฒนาเป็นเมืองอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเป็นที่รองรับความเจริญและการขยายตัวจากกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมและชุมชนมีอัตราการขยายตัวที่สูงมาก มีการอพยพย้ายถิ่นของประชาชนจากจังหวัดต่าง ๆ เข้ามาประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาด้านมลภาวะต่างๆ และทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำเสีย ถือเป็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่เกิดจากการทำกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจหลากหลายรูปแบบตลอดริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน ได้แก่ การเกษตรกรรม การเพาะปลูก บ่อเลี้ยงปลา และการอุตสาหกรรม เป็นต้น เป็นน้ำ

เสียที่ไม่มีการควบคุมก่อนปล่อย นอกจากนี้ยังมีน้ำเสียจากชุมชน อาคารบ้านเรือนและร้านอาหารที่ถูกปล่อยลงสู่แม่น้ำลำคลองสายต่างๆ รวมทั้งน้ำเสียจากกรุงเทพมหานครที่เคลื่อนตัวผ่านเข้ามาตามคลองสายสำคัญ เช่น คลองภาษีเจริญ ไหลลงมาสู่แม่น้ำท่าจีน และอ่าวไทย จากข้อมูลคุณภาพน้ำของแม่น้ำท่าจีน พบว่า อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินประเภทที่ 5 ซึ่งใช้ประโยชน์ได้เพื่อการคมนาคมเท่านั้น ไม่ปลอดภัยสำหรับการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนตอนล่าง ถือว่าเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาวิกฤตขั้นรุนแรง ส่งผลให้มีปริมาณน้ำเสียจากภาคอุตสาหกรรมและชุมชนอยู่ในอัตราสูง (คณะกรรมการบริหารงานอำเภอกะทู้แม่บง, 2560)

ในเขตเทศบาลเมืองกะทู้แม่บงซึ่งเป็นพื้นที่เมืองกึ่งอุตสาหกรรมที่มีความพยายามในการเสริมสร้างความร่วมมือทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และเครือข่ายภาคประชาชนในการร่วมวางแผนแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำที่มีความโดดเด่นมากในจังหวัดสมุทรสาครเพียงใดก็ตาม ทั้งมีคณะกรรมการแก้ไขปัญหาภัยแล้งในแม่น้ำท่าจีนและกลุ่มรักษ์คลองภาษีเจริญ แต่ยังขาดข้อมูลสำคัญอีกหลายส่วน เช่น ข้อมูลความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทั้ง และแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทั้งที่เหมาะสมสำหรับประชาชนในเขตเมือง เป็นต้น ในการนี้คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทั้ง และความคิดเห็นต่อการใช้น้ำและการจัดการน้ำทั้ง ซึ่งทั้งความรู้และความคิดเห็นนี้จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทั้งของประชาชนในเขตเมือง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานและใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทั้งองประชาชนในเขตเมือง ซึ่งเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตเทศบาลเมืองกะทู้แม่บง อำเภอกะทู้แม่บง จังหวัดสมุทรสาคร อันจะช่วยส่งเสริมให้มีการจัดการน้ำและน้ำทั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทั้งของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกะทู้แม่บง จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทั้งของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกะทู้แม่บง จังหวัดสมุทรสาคร
3. เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลเมืองกะทู้แม่บง อำเภอกะทู้แม่บง จังหวัดสมุทรสาคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์และแสดงผล

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หัวหน้าหรือตัวแทนครัวเรือนที่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองกะทู้แม่บง อำเภอกะทู้แม่บง จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 6,263 ครัวเรือน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2561)

1.2 ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนที่มีอายุระหว่าง 18-70 ปี และมีที่พักอาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน อำเภอกะทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 376 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างเป็นระบบ (systematic random sampling) ตามชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ดังนั้น ต้องใช้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 404 ตัวอย่าง จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีค่าความผิดพลาดไม่เกิน 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่อพฤติกรรม การใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

3. ขอบเขตเนื้อหา

ในการวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้ง และความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปลายปิด (Closed-Ended Questions) ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส สถานภาพในครัวเรือน จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การย้ายถิ่น ระยะเวลาการพักอาศัย สถานที่ตั้งบ้านเรือน อาชีพ รายได้ รายจ่าย โดยเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้ง เป็นคำถามปลายปิดให้เหลือตอบคำตอบเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือก 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และไม่ใช่ หรือรู้และ ไม่รู้ ถ้าตอบถูกจะได้ 1 คะแนน แต่หากตอบผิดจะได้ 0 คะแนน มีคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้ง เป็นคำถามปลายปิดให้เลือกคำตอบเดียวจากตัวเลือก 3 ตัวเลือก คือ ไม่เห็นด้วย เห็นด้วย และไม่แน่ใจ ข้อคำถามมีลักษณะทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ตอบเห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน	0 คะแนน
ตอบไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 1 คะแนน	1 คะแนน
ตอบไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0 คะแนน	2 คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) เพื่อแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือคู่สมรสหรือบุคคลอื่นในครัวเรือนที่มีความสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ รองลงมาจากหัวหน้าครัวเรือนหรือถ้ากรณีไม่สามารถระบุได้ ให้สัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปจนครบ จำนวน 404 ตัวอย่าง

ผลการดำเนินงานวิจัย

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปทางด้านประชากรศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 57.2) และ 42.8 ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 52.9 ปี สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป.4) มากที่สุด (ร้อยละ 27.5) ประชากรส่วนมากสมรสแล้วอยู่กับคู่สมรส (ร้อยละ 54.5) จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.0 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นหัวหน้าครัวเรือน (ร้อยละ 65.8) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 30.2) มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักเฉลี่ย 14,656.7 บาทต่อเดือน โดยมีรายได้อยู่ในช่วง 15,000 บาทต่อเดือนและน้อยกว่ามากที่สุด (ร้อยละ 65.8) กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเกิดที่นี้และไม่ได้ย้ายถิ่น คิดเป็นร้อยละ 67.3 โดยมีระยะเวลาในการพักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเฉลี่ย 10.0 ปี โดยส่วนมาก (ร้อยละ 63.5) เกิดอาศัยอยู่ที่นี้และไม่ได้ย้ายถิ่น

2. ผลวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเรื่องพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนเมื่อแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ข้อ	ความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ น้ำและการจัดการน้ำทิ้ง	ข้อที่ตอบถูก		ข้อที่ตอบผิด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	น้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วไม่หมดสิ้น	247	61.1	157	38.9
2	การใช้น้ำอย่างประหยัดจะช่วยให้ปริมาณน้ำทิ้งลดลง	352	87.1	52	12.8
3	การรดน้ำต้นไม้เพียงครั้งเดียวในตอนกลางวัน ในขณะที่มีแดดจัด เป็นวิธีช่วยประหยัดน้ำ	292	72.3	112	27.7
4	การอาบน้ำและการซักผ้า เป็นกิจวัตรประจำวันของครัวเรือนที่ก่อให้เกิดน้ำทิ้งมากที่สุด	280	69.3	124	30.7
5	เศษอาหารส่วนที่เป็นน้ำและเศษเหลือจากการรับประทานอาหารควรแยกทิ้งลงส้วม	337	83.4	67	16.6
6	น้ำฝนเป็นน้ำที่สะอาดสามารถนำมาใช้บริโภคได้โดยไม่ต้องต้มหรือกรอง	328	81.2	76	18.8
7	การอาบน้ำโดยใช้ฝักบัวจะช่วยประหยัดน้ำได้มากกว่าการใช้ขันตักอาบ	298	73.8	106	26.2
8	การซักผ้าทุกวันจะประหยัดน้ำมากกว่าการรวมซักครั้งละมาก ๆ	265	65.6	139	34.4
9	การกดชักโครกจะใช้น้ำมากกว่าการใช้ชักโครก	302	74.7	102	25.2
10	การเปิดน้ำให้ไหลผ่านตลอดขณะล้างผักผลไม้จะทำให้การล้างผักผลไม้สะอาดกว่าการแช่ทิ้งไว้	268	66.3	136	33.6

ข้อ	ความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ น้ำและการจัดการน้ำทิ้ง	ข้อที่ตอบถูก		ข้อที่ตอบผิด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11	น้ำทิ้งคือน้ำที่ผ่านการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมต่าง ๆ	365	90.3	39	9.7
12	น้ำทิ้งจากบ้านเรือนไม่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางน้ำ เพราะเมื่อไหลลงสู่แม่น้ำก็จะเจือจางไปได้	214	53.0	190	47.0
13	น้ำทิ้งจากการอาบน้ำด้วยฝักบัวจะมีความสกปรกมากกว่าน้ำทิ้งจากการอาบน้ำด้วยการตักอาบ	120	29.7	284	70.3
14	การทำงานของบ่อดักไขมัน คือ จะทำหน้าที่ช่วยให้ไขมันลอยตัวเป็นฟอง แล้วตักออกได้ง่ายขึ้น	352	87.1	52	12.9
15	ตะแกรงดักขยะควรใช้คู่กับบ่อดักไขมันจึงจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด	353	87.4	51	12.6
16	ท่อระบายน้ำอุดตันเร็วมีสาเหตุจากน้ำทิ้งห้องครัวเป็นส่วนสำคัญ	296	73.3	108	26.7
17	การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะสามารถทำได้ไม่ทำให้เกิดปัญหามลพิษทางน้ำ	263	65.1	141	34.90
18	เครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์ที่รักษาสิ่งแวดล้อมอยู่ในข่ายที่ได้รับการลดอัตราภาษีศุลกากร	280	69.3	124	30.7
19	การบำบัดน้ำเสียจากบ้านเรือนก่อนปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำเป็นการช่วยป้องกันแม่น้ำไม่ให้น้ำเสียได้	354	87.6	50	12.4
20	การดูแลท่อระบายน้ำและการจัดการน้ำทิ้งของครัวเรือนเป็นหน้าที่ของเทศบาลเท่านั้น	303	75.0	101	25.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความรู้ในระดับปานกลาง มีเพียงส่วนน้อยที่มีความรู้ในระดับสูงและระดับต่ำ (ร้อยละ 58.4, 41.1 และ 0.5) และกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สามารถทำคะแนน ได้ค่าเฉลี่ย 14.6 คะแนน มีความรู้ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ข้อ	พฤติกรรม	ความคิดเห็น			เฉลี่ย	ระดับ
		ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย		
	การใช้น้ำ					
1	การใช้น้ำอย่างประหยัดจะช่วยบรรเทาปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ลดลงได้	22 (5.4)	330 (81.7)	52 (12.9)	1.07	ปานกลาง

ข้อ	พฤติกรรม	ความคิดเห็น			เฉลี่ย	ระดับ
		ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย		
2	ผู้ที่ป่วยหรือไม่สบายเท่านั้นที่จำเป็นต้องดื่มน้ำก่อนนำไปบริโภค	273 (67.6)	111 (27.5)	20 (5.0)	0.37	ต่ำ
3	การขึ้นราคาค่าน้ำประปาจะทำให้การใช้น้ำลดลงได้	203 (50.2)	118 (29.2)	83 (20.5)	0.70	ปาน กลาง
4	4.ภาชนะรองรับน้ำดื่มที่ใช้เป็นต้องมีฝาปิดมิดชิด	25 (6.2)	367 (90.8)	12 (3.0)	0.97	ปาน กลาง
5	5.เมื่อพบเห็นท่อน้ำประปารั่วหรือชำรุดจะรีบดำเนินการแก้ไขทันที	37 (9.2)	343 (84.9)	24 (5.9)	0.97	ปาน กลาง
6	6.การนำน้ำที่เหลือจากกิจกรรมของครัวเรือน เช่น การซักผ้าถูบ้าน เป็นต้น แล้วนำไปใช้ประโยชน์ในการรดน้ำต้นไม้สามารถทำได้ไม่ใช่เรื่องยุ่งยาก	28 (6.9)	353 (87.4)	23 (5.7)	0.98	ปาน กลาง
7	7.นำจากแม่น้ำลำคลองสามารถนำมาอุปโภคบริโภคได้ทันที	322 (79.7)	65 (16.1)	17 (4.2)	0.24	ต่ำ
8	8.น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในชุมชนของท่านยังมีปริมาณมากเพียงพอตลอดทั้งปี	55 (13.6)	250 (61.9)	99 (24.5)	1.13	ปาน กลาง
9	9.สาเหตุที่แม่น้ำท่าจีนมีคุณภาพแย่งลง มีสาเหตุจากกิจกรรมภาคธุรกิจมากกว่ากิจกรรมการพักอาศัย	40 (9.9)	281 (69.6)	83 (20.5)	1.10	ปาน กลาง
10	10.มาตรการทางกฎหมายจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมการใช้น้ำอย่างประหยัดมากกว่ามาตรการเผยแพร่ความรู้ให้ประหยัดน้ำ	48 (11.9)	245 (60.6)	111 (27.5)	1.15	ปาน กลาง
การจัดการน้ำทิ้ง						
11	11.น้ำทิ้งจากการอาบน้ำสามารถปล่อยลงสู่แม่น้ำท่าจีนได้เลย	159 (39.4)	139 (34.4)	106 (26.2)	0.86	ปาน กลาง
12	12.ในการประกอบอาหารนั้นเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้เกิดน้ำทิ้งจากครัวเรือน ท่านมีส่วนร่วมในการช่วยลดการเกิดน้ำทิ้งได้	64 (15.8)	308 (76.2)	32 (7.9)	0.92	ปาน กลาง
13	13.ระบบบำบัดน้ำเสียควรบังคับใช้เฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจหรือภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น	216 (53.5)	164 (40.6)	24 (5.9)	0.52	ต่ำ

ข้อ	พฤติกรรม	ความคิดเห็น			เฉลี่ย	ระดับ
		ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย		
14	การดูแลท่อระบายน้ำเป็นหน้าที่ของเทศบาล ไม่ใช่หน้าที่ของประชาชน	206 (51.0)	132 (32.7)	66 (16.3)	0.65	ต่ำ
15	ในปัจจุบันทุกบ้านควรมีระบบบำบัดน้ำเสีย เช่น ตะแกรงดักขยะ บ่อตกไขมัน บ่อซึม เป็นต้น	45 (11.1)	302 (74.8)	57 (14.1)	1.02	ปานกลาง
16	การปล่อยน้ำทิ้งจากครัวเรือนยังสามารถทำได้ ไม่ทำให้ แม่น้ำทำให้น้ำเสียได้	223 (55.2)	131 (32.4)	50 (12.4)	0.57	ต่ำ
17	ค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียเป็นสิ่งที่ประชาชนควรต้องจ่ายเพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี	73 (18.1)	182 (45.0)	149 (36.9)	1.18	ปานกลาง
18	น้ำทิ้งเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบ	28 (6.9)	348 (86.1)	28 (6.9)	1.00	ปานกลาง
19	ในปัจจุบันแม่น้ำทำนน้ำยังไม่เน่าเสียสามารถรองรับน้ำทิ้งจากชุมชนได้	212 (52.5)	111 (27.5)	81 (20.0)	0.67	ปานกลาง
20	มาตรการทางกฎหมายจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมการจัดการน้ำทิ้งได้ถูกต้องกว่าการเผยแพร่ให้ความรู้	62 (15.3)	260 (64.4)	82 (20.3)	1.04	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งในทางเชิงบวกเป็นส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 72.0) มีเพียงส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ (ร้อยละ 24.0 และ 4.0) และมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้ง ได้ค่าเฉลี่ย 0.85 และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ถูกต้องเหมาะสมในการแสดงพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งอยู่ในระดับปานกลาง

โดยพฤติกรรมการใช้น้ำของประชาชน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในทางเชิงบวกเห็นด้วยประเด็นที่ว่ามาตรการทางกฎหมายจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมการใช้น้ำอย่างประหยัดมากกว่ามาตรการเผยแพร่ความรู้ให้ประหยัดน้ำมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.15) มีเพียงส่วนน้อย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24) ที่มีระดับความคิดเห็นต่ำในเรื่องน้ำจากแม่น้ำลำคลองสามารถนำมาอุปโภคบริโภคได้ทันที และด้านพฤติกรรมการจัดการน้ำทิ้งของประชาชน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการแสดงพฤติกรรมการจัดการน้ำทิ้งประเด็นต่างๆ ในทางเชิงบวกเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 0.85 โดยเฉพาะมีความคิดเห็นที่ถูกต้องในเรื่อง ค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียเป็นสิ่งที่ประชาชนควรต้องจ่ายเพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.18) มีเพียงส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ ในเรื่อง บำบัดน้ำเสียควรบังคับใช้เฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจหรือภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.52)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถสรุปความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้และการจัดการน้ำทิ้งที่เหมาะสมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน อำเภอกะทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ได้ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องพฤติกรรมการใช้และการจัดการน้ำทิ้งของประชาชน เมื่อแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ ในภาพรวม พบว่า ประชาชนส่วนมากมีความรู้ในระดับปานกลาง ซึ่งความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้และการจัดการน้ำทิ้งจะนำไปสู่พฤติกรรมการใช้และการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนที่ถูกต้องและเหมาะสมได้ สอดคล้องกับ Borreroa, A. C., Jiméneza, J. C., & Figueroa, F. (2020) ที่กล่าวว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการอนุรักษ์นั้นเป็นผลมาจากการรับรู้ถึงข้อมูลในท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมทางสังคม เพื่อสร้างกลยุทธ์ที่เพียงพอมากขึ้นสำหรับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ในขณะที่ Lede, E., Meleady, R., & Seger, C. R. (2019) บรรทัดฐานของสังคมเป็นตัวกระตุ้นความตั้งใจและพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำของครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลความรู้นี้มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคม โดย Yazdanpanah, M., Feyzabad, F. R., Forouzani, M., Mohammadzadeh, S., & Burton, R. (2015) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวทำนายความตั้งใจที่สำคัญที่สุด การรับรู้ความสามารถของตนเองหมายถึงระดับที่บุคคลรู้สึกว่าการปฏิบัติงานอยู่ภายใต้การควบคุมโดยเจตนาของตน ความยากลำบากในการรับรู้ (หรือความง่าย) ของการอนุรักษ์น้ำคาดว่าจะมีผลกระทบต่อความเป็นไปได้ในการปฏิบัติพฤติกรรมนี้ การค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าโครงการอนุรักษ์น้ำควรได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางในการอนุรักษ์น้ำจากส่วนต่างๆ ของชุมชนและควรจัดเตรียมกลยุทธ์เพื่อให้แน่ใจว่าเกษตรกรมีส่วนร่วมในพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำได้ง่าย นักวิจัยที่ต้องการเพิ่มพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำอาจต้องให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ที่เสริมสร้างแผนและวัตถุประสงค์ของเกษตรกรในการอนุรักษ์น้ำ การส่งเสริมความเชื่อมั่นของเกษตรกรผ่านโปรแกรมการศึกษาเพื่อให้พวกเขาสามารถเอาชนะอุปสรรคและความยากลำบากที่รับรู้ได้ในกิจกรรมการอนุรักษ์น้ำจะช่วยปรับปรุงพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำ และ Fan, L., Wang, F., Liu, G., Yang, X., & Qin, W. (2014) ได้ทำการศึกษาการรับรู้ปริมาณการใช้น้ำและปริมาณการใช้น้ำจริง พบว่า ผู้เข้าร่วมมีการรับรู้รูปแบบการใช้น้ำที่แตกต่างกัน ผู้เข้าร่วมมักจะประเมินการใช้น้ำในห้องครัวและนอกบ้านต่ำเกินไป และประเมินปริมาณการใช้น้ำในบ้านสูงเกินไป ผู้บริโภคที่เป็นผู้หญิงและผู้สูงอายุมีการประมาณปริมาณการใช้น้ำของตนได้อย่างแม่นยำ ในขณะที่ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาและรายได้สูงจะประเมินปริมาณการใช้น้ำจริงของตนต่ำเกินไป กลุ่มที่สามารถประมาณปริมาณการใช้น้ำได้อย่างถูกต้อง มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์น้ำ และแนวทางปฏิบัติในการอนุรักษ์น้ำที่ดีกว่ากลุ่มที่ประเมินปริมาณการใช้น้ำต่ำเกินไป ความแตกต่างอย่างมากที่เน้นโดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านโยบายของชุมชนและแผนการในการกระตุ้นให้ประชาชนอนุรักษ์น้ำต้องถูกนำมาใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการใช้น้ำ และสอดคล้องกับ กุลธิตา มั่งลอ (2555) ทำการศึกษา แนวทางในการแก้ไขปัญหามลภาวะน้ำของแม่น้ำท่าจีนในพื้นที่ตำบลบางเตย อำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ พบว่า การรับรู้ของครัวเรือนในการแก้ไขปัญหามลภาวะของทั้งสองพื้นที่อยู่ในระดับสูง และพฤติกรรมครัวเรือนในการแก้ไขปัญหามลภาวะของแม่น้ำท่าจีนของทั้งสองพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ที่มีพฤติกรรมในการแก้ไขปัญหามลภาวะของแม่น้ำท่าจีนอยู่ในระดับปานกลางและสูงของทั้งสองพื้นที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตตำบลบางระกำ มีจำนวนผู้ที่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลภาวะของแม่น้ำท่าจีน ในระดับปานกลางและสูง (ร้อยละ 75.5) สูงกว่าตำบลบางเตย (ร้อยละ

54.4) และเปรียบเทียบการรับรู้และพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการแก้ไขมลภาวะของแม่น้ำท่าจีน ระหว่างสองพื้นที่นั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่ไม่สอดคล้องกับ พิษญา นามพิมพ์ (2558) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตชุมชนริมฝั่งน้ำต่อพฤติกรรมการปล่อยของเสียลงสู่แม่น้ำท่าจีน พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนส่วนใหญ่มีความผูกพันและให้ความสำคัญต่อแม่น้ำท่าจีนน้อย ซึ่งไม่มีการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำท่าจีนในทางตรง แต่ใช้แม่น้ำเป็นแหล่งระบายของเสียจากครัวเรือนลงสู่แม่น้ำโดยตรง โดยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปล่อยของเสียที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ลักษณะของบ้าน และการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำท่าจีน

2. ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งที่ถูกต้อง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ถูกต้องเหมาะสมในการแสดงออกพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 0.85 โดยพฤติกรรมการใช้น้ำของประชาชน พบว่า มีความคิดเห็นในทางเชิงบวกเห็นด้วยประเด็นที่ว่ามาตรการทางกฎหมายจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมการใช้น้ำอย่างประหยัดมากกว่ามาตรการเผยแพร่ความรู้ให้ประหยัดน้ำมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ย 1.15) และด้านพฤติกรรมจัดการน้ำทิ้งของประชาชน พบว่า มีความคิดเห็นต่อการแสดงพฤติกรรมจัดการน้ำทิ้งประเด็นต่างๆ ในทางเชิงบวกเห็นด้วยเป็นส่วนมาก มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะมีความคิดเห็นที่ถูกต้องในเรื่อง ค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียเป็นสิ่งที่ประชาชนควรต้องจ่ายเพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ย 1.18) มีเพียงส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ ในเรื่อง บำบัดน้ำเสียควรบังคับใช้เฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจหรือภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น (มีค่าเฉลี่ย 0.52)

สอดคล้องกับ Russell, S. V., & Knoeri, C. (2020) ที่ทำการสำรวจ 1196 ครัวเรือนทั่วสหราชอาณาจักร พบว่า ทศนคติ บรรทัดฐาน และนิสัยมีส่วนสำคัญในการกำหนดความตั้งใจที่จะอนุรักษ์น้ำ และนิสัยนั้นเป็นตัวทำนายความตั้งใจในการอนุรักษ์น้ำที่สำคัญที่สุดเพียงตัวเดียวและค่าใช้จ่ายที่รายงานด้วยตนเอง การเปลี่ยนนิสัยการอนุรักษ์น้ำที่ฝังแน่นจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการความต้องการใช้น้ำในเมือง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับและ Langenbach, B. P., Berger, S., Baumgartner, T., & Knoch, D. (2020) กล่าวว่า การกำหนดทฤษฎีที่ระบุว่าทรัพยากรทางปัญญาคือตัวแปรที่เกี่ยวข้องว่าทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมส่งเสริมสิ่งแวดล้อมเกี่ยวข้องกันหรือไม่ เราแสดงให้เห็นว่าคนที่มีความทรัพยากรทางปัญญาน้อยกว่าไม่สามารถแปลทัศนคติที่สนับสนุนสิ่งแวดล้อมให้เป็นพฤติกรรมได้ ในขณะที่คนที่มีความทรัพยากรทางปัญญาสูงสามารถทำได้ดี และ Ahmed, F. M., Mokhtar, M. B., & Alam, L. (2020) กล่าวว่า ทศนคติและการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับคุณภาพน้ำและการจัดการสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในเชิงบวกโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับความตั้งใจพฤติกรรมของพวกเขาที่จะมีส่วนร่วมในการจัดการน้ำด้วยความเต็มใจ Lede, E., Meleady, R., & Seger, C. R. (2019) การแทรกแซงตามบรรทัดฐานทางสังคมเป็นช่องทางที่มีแนวโน้มในการส่งเสริมพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำของครัวเรือนในพื้นที่ขาดแคลนน้ำมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคม และการสมัครเข้าร่วมโครงการประหยัดน้ำจะเพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อมีการส่งเสริมให้ความรู้ และ Yazdanpanah, M., Feyzabad, F. R., Forouzani, M., Mohammadzadeh, S., & Burton, R. (2015) กล่าวว่า ยิ่งบุคคลมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติแนวปฏิบัติด้านการอนุรักษ์น้ำมากเท่าใดพฤติกรรมของพวกเขาที่ยังสอดคล้องกับแนวปฏิบัติเหล่านั้นมากขึ้นเท่านั้น จึงสรุปได้ว่าผลลัพธ์เหล่านี้เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจเจตนาารมณ์และพฤติกรรมของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์น้ำและยังมีแนวทางหลายประการสำหรับ

การศึกษาพฤติกรรมสิ่งแวดล้อมในอนาคต นอกจากนี้ Noranarttakun, P., & Pharino, C. (2021) กล่าวว่า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเขียวและการรับรู้สีเขียวควรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสีเขียวและเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับการใส่ใจในสิ่งแวดล้อม การบังคับใช้กฎหมายที่เหมาะสมและการใช้กลไกทางเศรษฐกิจสามารถกระตุ้นให้ SMEs หันมาใช้รูปแบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น.

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างยังไม่มีความเข้าใจที่ผิดว่าน้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วไม่หมดสิ้น จึงมีการใช้น้ำในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างไม่ประหยัด และมีความเข้าใจที่ว่าการใช้น้ำในการอาบน้ำด้วยฝักบัวจะทำให้เกิดน้ำทิ้งที่มีความสกปรกน้อยกว่าการอาบน้ำด้วยการตักอาบ และมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเรื่อง น้ำทิ้งจากบ้านเรือนไม่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางน้ำ เพราะเมื่อไหลลงสู่แม่น้ำก็จะเจือจางไปได้ ดังนั้นในการศึกษารวต่อไปควรมุ่งศึกษาถึงแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งในเรื่องดังกล่าวให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องชัดเจน

1.2 พฤติกรรมการจัดการน้ำทิ้งของประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องที่ว่า ในขณะที่ทำการซักผ้าไม่ควรเปิดน้ำทิ้งไว้ขณะที่ซักจนสิ้นภาระ เพราะจะทำให้การใช้น้ำเกิดความสิ้นเปลือง เนื่องจากว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าน้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วไม่หมดสิ้น จึงมีการใช้น้ำอย่างไม่ประหยัด และยังไม่เข้าใจคลาดเคลื่อนว่าในปัจจุบัน การนำน้ำฝนมาใช้ในการอุปโภคบริโภคไม่ควรนำน้ำไปดื่มหรือรองก่อน ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อสุขภาพอนามัยได้ นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนยังขาดความตระหนักถึงว่าครัวเรือนควรจะมีการติดตั้งบ่อดักไขมัน และการปล่อยน้ำทิ้งจากครัวเรือนสามารถทำได้ ไม่ทำให้แม่น้ำเน่าเสีย รวมถึงเรื่องการดูแลท่อระบายน้ำเป็นหน้าที่ของเทศบาล ไม่ใช่หน้าที่ของประชาชน

1.3 การรณรงค์เกี่ยวกับการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่จะต้องเป็นสิ่งที่ควรมีการรณรงค์อย่างต่อเนื่อง โดยควรส่งเสริมการเกิดเป็นเครือข่ายภาคประชาชนในการรณรงค์รณรงค์ทรัพยากรในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่กันการวางแผนพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับชุมชน หมู่บ้าน แล้วขยายวงกว้างไปยังพื้นที่อื่นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงความพร้อมของหน่วยงานในท้องถิ่นในเรื่องการประสานงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมการรณรงค์ ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในการสร้างพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนที่ถูกต้องเหมาะสมให้เป็นรูปธรรม

2.2 ควรเลือกศึกษาในพื้นที่ที่มีโครงการเกี่ยวกับส่งเสริมพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีการดำเนินการและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย กล่าวคือ มีการปฏิบัติการในการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้น้ำและการจัดการน้ำทิ้งของประชาชนในพื้นที่อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

กุลธิดา มั่งลอ. (2555). การรับรู้และพฤติกรรมของครัวเรือนที่มีต่อการแก้ไขปัญหาภาวะของแม่น้ำท่าจีน. *วารสารอนามัยสิ่งแวดล้อม*, 15(1), 3-14.

- พิชญา นามพิมพ์. (2558). ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตชุมชนริมฝั่งน้ำต่อพฤติกรรมการปล่อยของเสียลงสู่แม่น้ำท่าจีน. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 26(3), 50-60.
- Ahmed, F. M., Mokhtar, M. B., & Alam, L. (2020). Factors influencing people's willingness to participate in sustainable water resources management in Malaysia. *Journal of Hydrology: Regional Studies*, 31. <http://doi: 10.1016/j.ejrh.2020.100737>
- Borreroa, A. C., Jiménez, J. C., & Figueroa, F. (2020). Water resources conservation and rural livelihoods in protected areas of central Mexico. *Journal of Rural Studies*, 1(78), 12-24. <http://doi: 10.1016/j.jrurstud.2020.05.008>
- Fan, L., Wang, F., Liu, G., Yang, X., & Qin, W. (2014). Public Perception of Water Consumption and Its Effects on Water Conservation Behavior. *Water*, 6(6), 1771-1784. <http://doi: 10.3390/w6061771>
- Lede, E., Meleady, R., & Seger, C. R. (2019). Optimizing the influence of social norms interventions: Applying social identity insights to motivate residential water conservation. *Journal of Environmental Psychology*, 62, 105-114. <http://doi: 10.1016/j.jenvp.2019.02.011>
- Langenbach, B. P., Berger, S., Baumgartner, T., & Knoch, D. (2020). Cognitive Resources Moderate the Relationship Between Pro-Environmental Attitudes and Green Behavior. *Environment and Behaviour*, 52(9), 979-995. <http://doi: 10.1177/0013916519843127>
- Noranarttakun, P., & Pharino, C. (2021). Strategic Implementation to Enhance Green Industry Practices in SMEs: Lesson Learned from Thailand. *Environment Asia*, 14(1), 93-105. <http://doi: 0.14456/ea.2021.10>
- Russell, S. V., & Knoeri, C. (2020). Exploring the psychosocial and behavioural determinants of household water conservation and intention, *International Journal of Water Resources Development*, 36(6), 940-955. <http://doi: 10.1080/07900627.2019.1638230>
- Yazdanpanah, M., Feyzabad, F. R., Forouzani, M., Mohammadzadeh, S., & Burton, R. (2015). Predicting farmers' water conservation goals and behavior in Iran: A test of social cognitive theory. *Land Use Policy*, 47, 401-407. <http://doi: 10.1016/j.landusepol.2015.04.022>
- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (23 มกราคม 2561). รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้านในเขตอำเภอ กระทุ่มแบน อำเภอกะทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ประจำปี พ.ศ.2561. แหล่งที่มา: <http://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statTDD/views/showDistrictData.php?rcode=74&statType=1&year=61>.